

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 134/2023
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., против тужене ББ из ..., ради недозвољености извршења, одлучујући о захтеву Основног суда у Пожеги за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 14.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Ужицу за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу 24.02.2023. године Основном суду у Пожеги ради недозвољености извршења решења Основног суда у Чачку И 309/22 од 27.10.2022. године којим је одређено извршење ради предаје мал.детета мајци од стране извршног дужника, овде тужиоца.

Основни суд у Пожеги је, у прилогу акта примљеног у Врховни суд 22.05.2023. године том суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету Основног суда у Пожеги П 170/23. У захтеву је навео да се пред тим судом води већи број поступака у предметима у којима се у различитом својству појављује АА, овде тужилац, ... који је раније био запослен као ... у Основном суду у Пожеги, те да због покушаја опструкције суда и непромереног утицаја на суд АА постоје организациони проблеми и сметње за успешно организовање рада већа у предметима у којима се АА појављује као странка и који су директно повезани, а сваки од судија Основног суда у Пожеги има неко задужење у вези са тим предметима.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да постоје важни разлози за поступање пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић